

Bron

Er is een wirren en warren, kop stoten en
voet verstuiken, grijpen en bot vangen,
eindeloos omdenken, doorheen, achterlangs.
Er is taal omkeren, begrippen verfrommelen,
ideeën afscheuren, herschikken, aaneen plakken.
Er is vermoedens aftasten, namen zoeken,
vastlopen in stilstand, en blijven
verlangen, blijven hopen, daar ergens
moet het toch zijn -

totdat plotseling licht: roering, ontroering,
een nieuwe dag, heel anders dan gedacht,
een verrukkelijk zien en tasten, bang
weer af te moeten staan, maar nog niet,
nog niet, eerst dit stromen, helder water,
klaterende overvloed - herkomst onbekend,
niet bij stilstaan, proeven, nu proeven,
nu.

